

«Δεν υπάρχει ασυμφωνία στις Θείες Γραφές»

Οσίου Πέτρου του Δαμασκηνού

«Γενικά, όποιος φωτίστηκε κάπως, όταν κατανοεί κάποια ανάγνωση ή ψαλμωδία, βρίσκει πάντοτε αφορμή για θεωρία και θεολογία, και ότι κάθε Γραφή επιβεβαιώνεται από άλλη Γραφή. Εκείνος όμως που έχει ακόμη αφώτιστο νου, νομίζει ότι οι Γραφές παρουσιάζουν διαφωνίες. Αυτό όμως δεν οφείλεται στις θείες Γραφές, μη γένοιτο. Γιατί άλλες από τις Γραφές επιβεβαιώνονται από άλλες, ενώ άλλες εξαρτώνται από τον καιρό που γράφτηκαν ή τα πρόσωπα, και γι' αυτό κάθε λέξη της Γραφής είναι άμεμπτη. Ό,τι είναι έξω από αυτές τις περιπτώσεις, οφείλεται στην άγνοιά μας, και δεν πρέπει να κατηγορεί κανείς τις Γραφές,

αλλά με όλη του τη δύναμη να τις τηρεί όπως είναι, και όχι βέβαια έτσι που θέλει αυτός. Αυτό έκαναν οι ειδωλολάτρες και οι Ιουδαίοι, οι οποίοι δεν καταδέχονταν να πούνε, «δεν γνωρίζω τί είναι», αλλά από υπερηφάνεια και αυταρέσκεια έψεγαν τις Γραφές και τη φύση των πραγμάτων και τις εννόησαν όπως ήθελαν και όχι κατά το θέλημα του Θεού. Γι' αυτό πλανήθηκαν και ξέπεσαν σε κάθε κακία. Γιατί όποιος ζητεί να μάθει πού σκοπεύει η Γραφή, δε θα υψώσει ποτέ δικό του νόημα, καλό ή κακό. Αλλά, όπως είπαν ο Μέγας Βασίλειος και ο Χρυσόστομος, έχει για δάσκαλό του τη θεία Γραφή και όχι τα μαθήματα του κόσμου. Έτσι θα δέχεται ό,τι βάλει ο Θεός στην καθαρή καρδιά, χωρίς σκέψη, αν υπάρχει και η σύμφωνη μαρτυρία των Θείων Γραφών, όπως λέει ο Μέγας Αντώνιος. Γιατί οι έννοιες που έρχονται αυτόματα στο νου εκείνων που ησυχάζουν κατά Θεόν, χωρίς σκέψη, είναι δεκτές, λέει ο Άγιος Ισαάκ. Να ερευνά όμως κανείς και να σκέφτεται, είναι δικό του θέλημα και επιστήμη σωματική. Και μάλιστα αν βιάζει σαν κλέφτης τη Γραφή, για κάποια αλληγορία, λέει ο Χρυσόστομος, και δεν έρχεται από τη θύρα της ταπεινοφροσύνης, αλλά ανεβαίνει από αλλού (Ιω.10,1). Δεν υπάρχει στη γη πιο ανόητος από εκείνον που βιάζει το σκοπό της Γραφής ή την κατηγορεί για να στηρίξει τη δική του γνώση, ή μάλλον αγνωσία. Και ποια επιστήμη είναι αυτή, να μεταβάλλει κανείς το σκοπό της Γραφής όπως θέλει και να τολμά να παραλλάζει τις λέξεις; Επιστήμων είναι εκείνος που βλέπει απαρασάλευτες τις φράσεις και με τη σοφία του Πνεύματος κατορθώνει να βρει τα κρυμμένα μυστήρια, που μαρτυρούνται από τις Θείες

Γραφές. Τέτοιοι προπαντός είναι οι τρεις μεγάλοι φωστήρες Βασίλειος, Χρυσόστομος και Γρηγόριος. Αυτοί βρίσκουν τη μαρτυρία ή από το ίδιο το ρητό, ή από άλλο ρητό της Γραφής. Έτσι, όποιος αντιλέγει, δεν έχει τί να πει. Γιατί δε φέρνουν μαρτυρία έξω από τη Γραφή, για να πει κανείς ότι είναι δικό τους νόημα, αλλά από το ίδιο το ρητό που έχουν υπόψη, ή από άλλη Γραφή, που μιλάει για το ίδιο ζήτημα. Και εύλογα. Επειδή είναι άξιοι, έχουν λάβει από το Άγιο Πνεύμα τη νόηση και το λόγο. Κάθε πράγμα λοιπόν που δεν έχει μαρτυρία ότι είναι καλό, αλλά υπάρχει γι' αυτό δισταγμός, δεν πρέπει κανείς να το κάνει, ούτε να συγκαταβαίνει με το λογισμό. Γιατί ποια ανάγκη υπάρχει να αφήνει κανείς πράγμα φανερό που έχει μαρτυρία ότι είναι καλό και θεάρεστο, και να κάνει άλλο που δεν είναι σίγουρος αν είναι καλό ή όχι; Εκτός αν ενεργεί εμπαιθώς. Αυτά για αυτό το θέμα.»

(ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ Γ' τόμ.σελ.127-128,Όσιος Πέτρος ο Δαμασκηνός)

Σας μεταφέρει λόγια Αγίων

Με εν Χριστώ αγάπη και ενδιαφέρον

Ο Γεώργιος Φλώρος